

Pořad bohoslužeb

8. září – 14. září 2025, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 8.9.	Svátek Narození Panny Marie	St. Jičín	17:30	za farníky
Úterý 9.9.	23. týden v mezidobí	-	-	NENÍ MŠE SV.
Středa 10.9.	23. týden v mezidobí	St. Jičín	17:30	za nemocné sourozence a na jistý úmysl
Čtvrtek 11.9.	23. týden v mezidobí	-	-	NENÍ MŠE SV.
Pátek 12.9.	23. týden v mezidobí	St. Jičín	17:30	za † Jaroslava Kovaříka, † dvoje rodiče, † bratra, † švagra, † řeholní sestru Radimu a za dar zdraví, ochranu Panny Marie pro živou rodinu
Sobota 13.9.	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	St. Lhota	17:30	mše svatá
Neděle 14.9.	Svátek POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE	St. Jičín	8:00	za † tatínka, † maminku, † tetu a za dar zdraví, Boží ochranu a Panny Marie pro živé rodiny
		Kojetín	10:00	pout' Narození Panny Marie – mše sv. v kapli

Farář: P. Marcel Krajzl, mobil – farní úřad: 731 058 895

email: rkf.starýjičín@doo.cz, webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

č. účtu farnosti: 1761379339/0800 – viz také **QR kód**

Ohlášky

* Uprostřed kostela na stolku s dary jsou přihlášky do náboženství. Děti je také mají k dispozici u svých třídních učitelů ve škole. Prosím rodiče, kdo jste ještě neodevzdali vyplněnou přihlášku, abyste ji co nejdříve dali ve škole paní učitelce Monice Randusové. Rozvrh vyučování náboženství máte na druhé straně přihlášky a začínáme učit ve škole teď v pondělí.

* V naší farnosti proběhne od 10. října kurz Cesta efektivní komunikace. Jedná se o 5 setkání v vždy v pátek co 14 dní. Cena kurzu je 1 500,- Kč. Přihlašovací formulář a více informací naleznete na webu: <https://www.prorodiny.cz/cesta-efektivni-komunikace/a-1685>.

Prosíme farníky, aby nechali prostor primárně našim středoškolákům a vysokoškolákům. Při nenaplnění kapacity se před kurzem ještě ozveme.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

7.9.2025

23. neděle v mezidobí

41./ ročník XVI.

Jasnou tvář ukaž svému služebníku a nauč mě svým příkazům!

Dělat věci napůl...

Divný to Ježíšův přístup: místo aby pochválil davy, že ho následují, místo aby jim přislíbil hojnou odměnu, vyjadřuje nespokojenost: nestačí ho následovat, je třeba udělat víc. Ježíš tak nakládá další břemeno na tyto „snaživce“. Nedopustil se v tomto případě „pastorační chyby“ či přehmatu? Neměl se raději spokojit s jejich dobrou vůlí?

Kristus, navzdory povrchnímu zdání, nepřidal další břemeno, ale spíš od všech možných (i nemožných) břemen vysvobodil. Vysvobodil a uschoptil ke hbitému a plnému následování. Vždyť ti lidé chtěli následovat Krista (a skutečně ho následovali), ale byli jen... na poloviční cestě. Udělali jen první počáteční krok: nechali se přitáhnout Ježíšovou osobou. Ale to bylo málo. Bylo třeba se rozhodnout zcela, aby toto následování neskončilo fiaskem a výsměchem.

Proto ta dvě podoběnství o králi a staviteli věže: tak jako tito dva se museli připravit a „uschoptit“ k dokončení díla, i Kristovi následovníci se musí „uschoptit“. A tímto uschoptěním je „osvobození“ ode všech pout (rodinných, majetkových a egocentrických), které brání člověku při chůzi: jsou mu spíš břemenem, kamínkem v botě, který tlačí a znemožňuje pohodlně kráčet.

Takže Kristova výzva není dalším břemenem, ale oproštěním od břemen. Ježíš volá ke svobodě. Zároveň jeho výzva je i praktickou radou: bez takového plného rozhodnutí, zahrnujícího všechny lidské vztahy a rozměry života, skončí prvopočáteční „dobrá vůle“ neúspěchem, nezdarem. Ona dobrá vůle je jen začátkem, polovinou následování Krista. A dělat věci jen polovičatě nevede k cíli.

Tak jako je nesmyslné začít školu a nedokončit ji, jako je nesmyslné začít stavět dům a nedokončit ho, podobně je nerozumné a pošetilé následovat Krista ... a nedotáhnout to do konce, do všech důsledků. Takové následování nestačí. Je třeba následovat Krista ve všech oblastech svého života, dávat mu přednost před hmotnými věcmi, před rodinou, před sebou samotným. Protože pokud jsme objevili Krista jako drahocennou perlu, bylo by takřka nemožné nedat za něj všechno.

Milí farníci,
rádi bychom se s Vámi podělili
o **zážitky z farního tábora,**
který jsme letos společně prožili
v Orlovně ve Veřovicích
a na který budeme všichni ještě
dlouho vzpomínat.

Letos jsme se nesli v duchu
Piráťů z Karibiku - po boku Willa

Turnera a Elizabeth Swannové jsme se snažili dostat Jacka Sparrowa na naši stranu, získat zpátky jeho Černou perlu a porazit kapitána Barbossu s jeho piráty, kteří byli nesmrtelní. Jejich prokletí nesmrtelnosti se dalo zlomit jen tím, že vrátíme poslední medailon do truhly s ukradeným pokladem Aztéckého zlata, který si piráti pořádně hlídali. ☠️

Řekne se to lehce, ale dalo nám to docela zabrat. Hned ráno jsme se snažili od opilých štamgastů v přístavu Port Royal získat cenné informace o místních obyvatelích a slavném kapitánovi Jacku Sparrowovi. Poté se nám představili Will Turner a Elizabeth Swannová, se kterými jsme se spřátelili. Zjistili jsme, že Will nesnáší piráty a na Jacka Sparrowa už si dlouho brousí meč. Proto jsme Willovi pomohli Jacka dopadnout. 🌀

JENŽE nás v noci přepadli piráti, obelstili nás a unesli Elizabeth i s pirátským medailonem. Potřebovali jsme pomoc od Jacka. Ten jediný totiž věděl, kde ji piráti drží. Museli jsme ho vysvobodit z vězení (ano, z toho vězení, do kterého jsme ho s Willem dostali), a to nebylo vůbec snadné. Získaný klíč se zalomil v zámku a my jsme museli dveře vypáčit. Nakonec jsme ale Jacka osvobodili a získali jsme pro něj loď i posádku, se kterou jsme vypluli na širý oceán a hledali Elizabeth. Přitom jsme si museli dávat pozor na královské námořnictvo - už jsme pluli pod pirátskou vlajkou! 🏴‍☠️

Ve čtvrtek nás čekala dlouhá cesta přes oceán, kdy jsme se vydali na výlet do Valašského Meziříčí na dopravní hřiště. Tam jsme se pod velením Jacka učili ovládat naše nově získané loď. V noci jsme se pak vydali na záchrannou akci - s Willem jsme našli Elizabeth a vysvobodili ji z provazů, ale při útěku si nás všimli piráti v čele s kapitánem Barbossou a zajali nás na Černou perlu. V podpalubí jsme mu pak museli sloužit, ale asi s námi nebyl moc spokojený... ⚓

Ráno nás s Willem, Elizabeth i Jackem vysadil na pustém ostrově a odplul pryč. Nezbylo nám nic jiného než si postavit vlastní vor, na kterém jsme ostrov

úspěšně opustili. Jacka s Willem napadlo, že bychom se mohli zkusit na Černou perlu dostat v převleku pirátů. Vyrobili jsme si pirátské šátky a Barbossa nás úspěšně přijal jako posilu své posádky. Snažili jsme se piráty porazit, ale to se bez kompletního pokladu nedalo zvládnout. Vymysleli jsme tedy fintu zvanou lest a v nestřeženém momentu jsme vhodili Elizabethin ukrytý medailon do truhly s Aztéckým zlatem, čímž se stali piráti smrtelní (a nevěděli o tom).

Následně se udála největší bitva na moři, ve které jsme po vyčerpávajícím boji pobili všechny piráty a Jack zničil kapitána Barbossu. Vzali jsme si Černou perlu zpátky a v Port Royal nás čekala slavnostní hostina s oslavou vítězství.

Domů jsme se vraceli unavení, ale šťastní - s krásnými zážitky, přátelstvími a i slzičkami při loučení.

Děti, bylo to s vámi krásné, parádně jste soutěžily, byly jste odvážné a nebály se výzev! Jsme na vás pyšní!

Děkujeme také za všechny modlitby a povzbuzení od vás - rodičů, přátel a farníků, za podporu, ohlasy a zpětné vazby, za všechny příspěvky, především p. Pavlovi Vahalíkovi (*Orel SJ*) a p. Martinovi Málikovi (*Život bez lepku*) a *mládeži kraje!*

Vážíme si toho! Děkujeme také otci Marcelovi za zastřešení celého tábora a táborovou návštěvu se mší svatou.

Za táborové vedoucí Johanka D. 😊

